

Anden Ordfører (*Svend Høgsbro*):

Den første Grund, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) fremførte til Støtte for sin Betegnelse af Nævningeinstitutionen som en Sovepude, som noget, hvormed Folk slog sig tilfreds, men i en indbildt Tryghed, var den, at Nævningerne i Virkeligheden ikke vilde blive anvendte i de Tilfælde, hvor de især burde anvendes, navnlig i de Tilfælde, som i de senere Aar havde givet Anledning til saa megen Kamp imod det bestaaende Retsystem. Denne Udtalelse er allerede bleven mødt fra min ærede Kollegas Side med den Bemærkning, som jo i og for sig er tilstrækkelig for os her i Tinget: at enhver Udvidelse af Nævningernes Anvendelse vil finde Tilslutning her, at vi jo netop staa i en Kamp med Landstinget for at faa deres Anvendelse udvidet saa meget som muligt. Hvis det altsaa er det, det ærede Medlem vil, saa lad ham vende sine Indvendinger og Angreb mod sine Partifæller i det andet Ting, ikke mod os. Men dernæst er det ogsaa ganske urigtigt, naar han anfører de Tilfælde, som i de senere Aar have sat Sindene saa stærkt i Bevægelse, som Beviser for, at Nævningerne ikke ville gøre nogen Gavn. Thi baade Alma Bondesen, Nelly Andersen, Nielsine — jeg husker ikke hendes Efternavn — Drengen fra Storeheddinge og Drengen, som blev taget under Behandling af Niels Andersen, vilde alle efter det Forslag, vi her staa i Begreb med at vedtage, være komne for Nævninger. Det hedder nemlig derom i § 676 i det af os ved anden Behandling vedtagne Forslag, at Nævninger skulle medvirke . . . i Sager, som uden at falde ind under foran nævnte Sager — hvorunder disse Tilfælde ganske vist ikke vilde falde —: Misgerningssager, politiske Lovovertrædelser og Truselssager, angaa Forbrydelser, hvorfor der efter Loven *kan idømmes Strafarbejde*. Naar vi nu vide, at Alma Bondesen — saa vidt jeg ved i alt Fald — var sigtet for Tyveri, og vi vide, at Straffen selv for første Gang begaaet simpelt Tyveri — som det allerede er nævnt af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) — ifølge Straffeloven af 1866, § 228 kan stige til Forbedringshusarbejde i 2 Aar, saa er dermed Betingelsen givet for, at hun vilde være kommen for Nævninger. Det er ikke en Gang, som det ærede Medlem sagde, blot saaledes, at hun *kunde* komme for Nævninger, nej, hun *skulde* for Nævninger, thi ganske vist staa der, at Overanklageren kan i visse af de Tilfælde, hvor de

anklagede som Regel skulle for Nævninger, forlange, at dette ikke skal ske, men det er kun, hvor vedkommende for Tyveri eller andre Berigelsesforbrydelser tidligere har været idømt Strafarbejde. Men dette havde hverken hun eller, saa vidt jeg ved, nogen af de andre været, og denne Undtagelsesregel, som Overanklageren kan anvende, vilde altsaa ikke komme til Anvendelse over for nogen af de nævnte. Alma Bondesen vilde altsaa, for saa vidt hun var sigtet for Tyveri, være kommen for Nævninger. For saa vidt hun var sigtet for eller dømt for Bedrageri, ved jeg ikke, om det var blevet Tilfældet. Jeg ved nemlig ikke, om det var efter § 257, hun tiltaltes; det er den saakaldte Skuffeparagraf, der angaar mindre svigagtige Handlinger; hvis hun var bleven tiltalt efter denne Paragraf, saa var hun ganske vist ikke kommen for Nævninger, da den højeste Straf efter denne Paragraf kun er Fængsel. Men hvis hun var tiltalt for almindeligt Bedrageri, saa vilde hun ogsaa være kommen for Nævninger; thi for denne Forbrydelse kan Straffen ligesom for første Gang begaaet Tyveri stige til Forbedringshusarbejde i to Aar. I Henhold hertil vilde ogsaa saavel Nelly Andersen som Nielsine, der begge vare sigtede for Tyveri, være kommet for Nævninger. Drengen i Storeheddinge, som blev tiltalt og dømt for Ildspaa sættelse, vilde absolut være kommen for Nævninger, og den Dreng, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe) nu talte om, var, saa vidt jeg ved, sigtet for at have til-egnet sig et Brev med Penge i, som var overgivet ham til Besørgelse. Ogsaa han vilde derfor efter Reglerne for Bedrageri eller Tilegnelse af anden Mands Gods være kommen for Nævninger. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds har altsaa ganske Uret i, at disse Tilfælde ikke vilde være blevene behandlere af Nævninger. Dernæst gjorde det ærede Medlem gældende, at selv om Sagen kom for Nævninger, saa var det en Vildfarelse at tro, at disse Nævninger vare i Stand til at fælde en nogenlunde paalidelig eller betryggende Dom. Dette støttede han for en Del paa Nævningernes Egen-skaber, derom har min ærede Kollega (Krabbe) talt, saa det skal jeg ikke komme ind paa. Men det ærede Medlem kom ogsaa ind paa, at Retsplejen efter det ny Forslag var saaledes indrettet, at de vilde være ude af Stand til at dømme ordentlig, da de ikke kendte hverken Personen eller Sagen, førend de skulde